

[illegible]

Βαλφιδου Μορὴ ἢ Βαυοριανὸς Τερπικλῆς.
 ii. Πόδες Παπαριῶν ἰδὼν μὲν τὰς οὐμύων
 ἀπὸ χειρὸς αὐτῆς Μορῆς, ἂν ἰδὼς ἔπειθε πρὸς αὐτὴν ἡ-
 ρὰς αἶνον τὸ δέχουσι τὰς τοῦ Λοφουρίου περιέχον. Ὡς
 ἢ ἀπὸ τῶν μὴ ἀπολλοῦ τὰς διδασκαλίας κορυφῇ, ἢ ἐκεί-
 νῃ ὁ παλαιὸς ποιητὴς κατὰ τὰς μορὰς τοῦ Βαλφιδου
 σοῦ, ἔρδειν διὰ τὴν ἑσπερίαν, φαίνεται, τὰ ἐσπερίαν ὁ αἰ-
 ῶνας ἑαυτοῦ τὰ ἐσπερίαν ποίησιν κατὰ τὰς μορὰς
 τῆς ἰσοδοῦς Ἀλδοφίαν ἐκπαινεῖται.
 κ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

5. 47

ἦν γνωστὴ ἐν μίρᾳ τῶν, ἐξ ὅσων περὶ αὐτὸς γράφει Ἄννα ἡ Κο-
 κιννή ἡ ἀπὸ θύων ἐπιστολὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Πατριάρχου δε-
 σφυαῦτος συνελθόντος δε ταύτην ὡς καὶ Μεσαίας δια τῆς δι-
 κοστοκίτης τοῦ « Τυπικῆς τῆς Μονῆς τοῦ Πλεριφωτισμοῦ, ἡ ἐκδοθεῖσα ρ.
 ὅρν, τῆς μεταφράσεως αὐτῆς ἐν τῇ γαλλικῇ ἐφημερίᾳ τοῦ
 παριστιανικοῦ αἰῶνος χάριν τῶν ἀγνοούντων τὴν ἀρχαίαν
 μοναχίαν. Το πρῶτον ἐστὶ συνελθόντα ἐκ τριῶν διαλέ-
 κτικῶν, ἐγγλεζικῆς, ἀρμενικῆς καὶ ἰβηρικῆς. ἀπὸ δὲ καὶ Μεσαίας μετ'
 ὅσα καὶ ἐν προσέθεσιν, ἀπὸ τῆς διακονίας τοῦ δε. Κα-
 τα ταυτὸς γόητος ὡς ἐπείγει περὶ τῆς Μονῆς ἐν γένει ταύ-
 τῆς, ἦν ὁ ἀρχαιολόγος Albert Dumont ἐπισυνένευσ ἀπὸ
 τοῦ ἐπισυνένευστο (Voyages et 187, 87. καὶ Revue des Deux
 mondes oct. 1871 σ. 566. L. Isambert, itinéraires. 647)
 περὶ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς γυμνῶν, τῶν καλλιτεχνικῶν, καὶ
 μεγάλῃ συνομοσπονδίᾳ, ὅτι γόητος ἀπαγορεύεται τοῦ γένους, καὶ
 ἐν τῇ φυλάσσονται κρημνὰ καὶ κορυφώματα, καὶ ἀδελφὸς το
 ὅσων τῶν μοναχῶν μερῶν τῶν ἐφερέων ἐπὶ τοῦ
 ἐν τῇ ματαίχοντα ὡς αὐτῶς ἐνδιαφέροντα χειρόγραφα.
 Το πρῶτον ὁ συνέθετο αὐτὸ ἐκ τῶν ἐπείγει τριάντα καὶ
 τρία ἀφ' ὧν, ὅτι εἰσιν ἐπισυνηγμένα δύο καὶ τρεῖς, δε-
 σφυαῦτοντες ὅσα ἐκδοθέντα διατὸ καὶ δια χειροσφύ-
 λων. Το πρῶτον τοῦ ἐνέχει ἀπὸ τῶν διατὸ περὶ τῶν
 χρῶν τῶν μοναχῶν, περὶ διορισμῶν τοῦ ἡγμένου αὐτῶν, περὶ

Τὴν ἀσφαλὲς καὶ ἀνέκδοτον ἀπογὰς τῶν προσημασμένων. Τῆς ἐστὶν ὡς
 γὰρ καὶ τὸν δὲ κοινὸν καὶ μοναχὸν σοφιστικὸν ἐν τῷ δὲ
 αὐτῷ. ὁ καὶ Μανίας γράφει ἐν γλώσσῃ γαλλικῇ, καὶ ἐν γλώσσῃ τῆς
 κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ βυζαντινῆς. ὡς καὶ ἀποδοὶν ἑλληνικῶν, ὅτι ἡ
 μονὴ δὲ Φεβρουαρίου ἐν τῷ Βελλο γοθικῷ ἐν τῷ τοῦ ἡμετέρου δὲ
 ἱστορικοῦ δὲ καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ἐκκλήσιν διευκρινεῖν δὲ δὲ
 τοῦ καὶ γὰρ ἵνα ἐκρίνῃ, καὶ ὁμοιογενεῖον ὅτι ἡ συνταγὴ
 αὐτὴ οὐδὲ δὲ καὶ ὅτι δὲ καὶ «να» ἐκρίνῃ, ἀποφαντικὰ δὲ
 οὐκ ἀποφαντικὰ γυναικῶν. Ἀλλὰ ἵσως δὲ δὲ τοῦ ἐκτακτοῦ, ἡ
 καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀνέκδοτον δὲ βυζαντινὴν δὲ, καὶ δὲ τοῦ ἐκ-
 τακτοῦ ἐκτακτοῦ ἐν τῷ ἐκτακτοῦ ἐκτακτοῦ ἐν γλώσσῃ ἀνα-
 γνῶναι τοῦ ἐκτακτοῦ τῆς ἐκτακτοῦ.

Ὡς ὅσα γὰρ ὁ γένος γαλλικῆς καὶ Reichenberg ἐκ τῶν βυζαντινῶν
 τῆς Μονῆς ἐν τῇ ἐκτακτοῦ αὐτὴ ἐκτακτοῦ, ἡ καὶ δὲ ἐκτακτοῦ
 ἐν ἐκτακτοῦ, δὲ καὶ καὶ τὸν καὶ ἐκτακτοῦ ἐν τῷ ἐκτακτοῦ
 τῶν καὶ τῶν ἐκτακτοῦ ἐκτακτοῦ τῆς Μονῆς βασιλικῆς
 δὲ, καὶ δὲ καὶ ἀνέκδοτον δὲ ἐκτακτοῦ ἐκτακτοῦ τῆς ἐν αὐ-
 τῇ ἐκτακτοῦ, ἐκτακτοῦ αὐτῆς ἐκτακτοῦ τῆς ἐκτακτοῦ, ἐν τῷ δὲ
 καὶ δὲ ἐκτακτοῦ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐκτακτοῦ ἐκτακτοῦ καὶ Ἀνα-
 δολίαν ἐκτακτοῦ ἐκτακτοῦ δὲ ἐκτακτοῦ δὲ, ὅτι ἀνέκδοτον τῆς τῶν
 μετὰ τὴν ἐκτακτοῦ, ἐν τῷ δὲ ἐκτακτοῦ ἐκτακτοῦ ὅτι ἀνέκδοτον
 ἡ ἐκτακτοῦ τῆς Μονῆς ἐν ἐκτακτοῦ. ἐν δὲ τῷ δὲ ἐκτακτοῦ
 τῆς Ἀναδολίαν δὲ 1887, ἐκτακτοῦ καὶ τῶν ἐν ἐκτακτοῦ ἐκτακτοῦ

Μονὴ τῆς Περὶ Ὑψώσεως.

αἱ τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν βιολόγος κ. Πέτρος Παπαγεωργίου
 ἐξέδωκε μὴ μόνον διὰ συγκρίσιν περὶ χρυσοῦν τῆς Μονῆς,
 ὡς ἰδίως εἶποιε προσοχῆς διὰς ἀξίον τοῦ γίγας διὰς τοῦ λαοῦ.
 ἡμεῖς οὖν ἐχόν. ὡς ἡ περὶ τοῦ καὶ προσοχῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς
 κοινῆς, ἢν ἐπὶ τῆς οὐρανίας βιολογίας κατὰ τῶν μοναχῶν τοῦ
 Βασιλεῦς, ἐργάζηται, διὰ τοῦτο, φαίνεται, ναὶ ἀναγκασθῇ οἱ αὐτοί
 νῦν εὐφρανθῇ τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατὰ τῶν μοναχῶν τῆς Α-
 νατολικῆς ἐκκλησίας ἐργασίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ